

4. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

- a) Jak sąd pochodzenia powinien postąpić w odniesieniu do formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, jeżeli na podstawie przepisu ustawowego wykonanie środków zabezpieczających w państwie członkowskim pochodzenia jest dopuszczalne dopiero po upływie określonego terminu?
- b) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia jest uprawniony do wystawienia zaświadczenia korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w taki sposób, że umieści – np. w pkt 4.4.1 lub 4.4.3 formularza – dodatkowe informacje dotyczące tego terminu i do formularza dołączy tekst przepisu ustawowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hiszpania) w dniu 27 lutego 2018 r. – Violeta Villar Láiz / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-161/18)

(2018/C 190/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Violeta Villar Láiz

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Zgodnie z prawem hiszpańskim wysokość emerytury jest obliczana w ten sposób, że do podstawy wymiaru obliczonej na podstawie wynagrodzeń z ostatnich lat należy zastosować wartość procentową, której wielkość zależy od liczby lat składkowych w całym okresie aktywności zawodowej. Czy należy uznać, że przepis prawa krajowego, taki jak przepis zawarty w art. 247 lit. a) i art. 248 ust. 3 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniach społecznych), który zmniejsza liczbę lat, jakie mogą być uwzględnione przy stosowaniu tej wartości procentowej w przypadku okresów zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, jest sprzeczny z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾? Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/7/EWG ustanawia wymóg, aby liczba lat składkowych uwzględnianych przy ustalaniu wartości procentowej mającej zastosowanie do obliczenia wysokości emerytury była określana w taki sam sposób dla pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy?
- 2) Czy należy rozumieć, że przepis prawa krajowego, taki jak ten rozpatrywany w niniejszej sprawie, jest również sprzeczny z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z czym sąd odsyłający jest zobowiązany zapewnić pełną skuteczność Karty i postanowić o niestosowaniu spornych przepisów prawa krajowego, bez konieczności żądania uprzedniego uchylecia tych przepisów w drodze ustawodawczej lub w jakimkolwiek innym trybie konstytucyjnym bądź też lub oczekiwania na to uchYLENIE?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979, L 6, s. 24